



وقایع روز چهارم محرم؛ رسیدن یکایک لشکریان اهل کوفه برای بستن راه امام حسین(ع)

واقعه کربلا و شهادت امام حسین(ع) و یاران با وفای ایشان سرشار است از اخبار و وقایع متفاوت که در این میان تحریفاتی نیز بر آن وارد شده است.

واقعه کربلا و شهادت امام حسین(ع) و یاران با وفای ایشان سرشار است از اخبار و وقایع متفاوت که در این میان تحریفاتی نیز بر آن وارد شده است. مسلماً یکی از درخواست های امام حسین(ع) از بازماندگان عاشورا این بود که حقیقت ماجرا را زبان به زبان بیان کنند و مردم را به حق دعوت نمایند و چشم های خفته را بیدار کنند. پایگاه خبری تحلیلی انتخاب: واقعه کربلا و شهادت امام حسین(ع) و یاران با وفای ایشان سرشار است از اخبار و وقایع متفاوت که در این میان تحریفاتی نیز بر آن وارد شده است. مسلماً یکی از درخواست های امام حسین(ع) از بازماندگان عاشورا این بود که حقیقت ماجرا را زبان به زبان بیان کنند و مردم را به حق دعوت نمایند و چشم های خفته را بیدار کنند.

آیت الله محمد هادی یوسفی غروی در گفت و گو با شفقنا درخصوص وقایع روز چهارم محرم الحرام اظهار کرد: در روز شمار حوادث عاشورای حسینی؛ برای روز چهارم در تاریخ حادثه خاصی و مشخصی ذکر نشده است. تنها اتفاق در امتداد رسیدن یکایک لشکریان اهل کوفه است.

استاد برجسته تاریخ اسلام ادامه داد: در روز سوم محرم چهار هزار سواره نظام با عمر بن سعد به کربلا رسیده بودند و از روز چهارم تا روز نهم محرم، لشکریان دیگری به سرکردگی دیگرانی به کربلا رسیدند مثلاً «شَیْبَ بن ربیع بن حصین تمیمی یربوعی» با چهار هزار نفر و دیگران تا آخرین چهار هزار نفری که به کربلا رسیدند.

او گفت: «شمر بن ذی الجوشن ضیابی کلابی» از مسیحیان نصرانی شهر حیره بود، وقتی لشکریان مسلمان در فتوحات به عراق رسیدند شمر بن ذی الجوشن مسلمان شد و پدرش همچنان بر نصرانیت خود باقی ماند. شمر بن ذی الجوشن از طرف عبیدالله ابن زیاد با چهار هزار پیاده نظام در روز نهم محرم به کربلا آمدند و اتفاقاً سرکردگی یا فرماندهی میدان کارزار را اینان به دست گرفتند یا به عبارت دیگر متصدیان میدان کارزار کربلا از طرف ابن زیاد همین شمر بود.

استاد برجسته تاریخ اسلام به مجالس سوگواری شیعه عرب و غیر عرب اشاره و خاطر نشان کرد: روز چهارم محرم در مجالس شیعه عرب بیشتر یاد اصحاب امام حسین(ع) به طور کلی و به خصوص در میان اصحاب امام حسین(ع) سرنوشت حربین ریاحی را بیان می کنند. حربین ریاحی اولین سرکرده هزار سواره نظام برای رویارویی و محاصره امام حسین(ع) و رساندن او به شهر کوفه و نزد عبیدالله ابن زیاد بود. حربین ریاحی به دستور ابن زیاد امام حسین(ع) را به نزول در کربلا وادار کرد، البته در روز عاشورا تصمیم خود را گرفت و از عمر بن سعد جدا شد، توبه کرد و به امام حسین(ع) ملحق شد و امام حسین(ع) توبه او را پذیرفت و به عنوان یکی از سواران اولیه قتال کربلا و از شهدای اولیه رکاب امام حسین(ع) قرار گرفت. برخی از شیعیان عرب نیز مجالس عزاداری روز چهارم را به بیان سرنوشت «حبیب بن مظاهر اسدی» اختصاص می دهند.

آیت الله یوسفی غروی گفت: در مجالس شیعیان غیر عرب در روز چهارم به سرنوشت دو نفر از کسانی که منصوب به بارگاه امام حسین(ع) هستند، می پردازند، یکی از این افراد «عبدالله بن حسن بود» که ۱۱ سال داشت و از جمله شهیدان کم سن و سال واقعه عاشورا بود. عبدالله بن حسن یکی از فرزندان کوچک امام حسن مجتبی است که ظاهراً در وقت شهادت امام حسن(ع) یک ساله بیشتر نبوده و در روز کربلا شاید ۱۱ سال داشته است، عبدالله بن حسن در آخرین ساعات مبارزه امام حسین(ع) و افتادن بر روی زمین، در دامان عمویش امام حسین(ع) شهید شد و در مجالس و محافل ایرانیان غالب ذکر این نازدانه امام حسن(ع) را و احیاناً رقیه دختر منصوب به امام حسین(ع) را ذکر می کنند.